

Magdalena Gryska

Migotanie myśli

Galeria Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego im. Profesora Jana Berdyszaka

Magdalena Gryska urodziła się w Poznaniu. Studiowała w Państwowej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Artystyczny). Była wolnym słuchaczem w École Nationale Supérieure Des Beaux Arts w Paryżu. W 2025 uzyskała tytuł profesora nadzwyczajnego. Pracuje w Instytucie Sztuk Wizualnych w Uniwersytecie Zielonogórskim, gdzie prowadzi dyplomującą pracownię malarstwa.

Współtworzy Miejsce Aktywności Twórczej Kosobudki 3. Miejsce działań artystycznych i projektów rozwojowych. Mieszka w Zielonej Górze i Kosobudkach. Zajmują się malarstwem, obiektem, działaniem w przestrzeni i małymi formami wideo. Jest autorką około 40 wystaw indywidualnych i brała udział w około 150 wystawach zbiorowych w Polsce, Niemczech, Francji, Czechach, Słowacji, Chinach, Włoszech, Austrii, USA i w Ukrainie. Wielu wystawom towarzyszyły katalogi, które stanowią dokumentację jak i ważny ślad. Ostatnim, osobistym osiągnięciem, jest wydana w roku 2023 monografia Magdaleny Gryski, *Potencjał kontemplacyjny obrazu. Sfera mentalna, fizyczna i duchowa*.

Prace Magdaleny Gryski znajdują się w wielu kolekcjach państwowych i prywatnych w kraju i za granicą w tym m.in. w Kolekcji Lubuskiej Zachęty Sztuki Współczesnej w Zielonej Górze; w Kolekcji Galerii 261 Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi; w Kolekcji Galerii He Shuifa Art Gallery w Shaoxing w Chinach; w Kolekcji Narodowej Akademii Sztuki Ukrainy w Kijowie oraz w Kolekcji Galerii Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego im. Profesora Jana Berdyszaka i Kolekcji Galerii Nowy Wiek w Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze. Do najważniejszych osiągnięć Magdaleny Gryski w 2025 roku należy uzyskanie tytułu profesora w dziedzinie sztuki oraz w 2026 nagroda, od Jego Magnificencji Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. dr hab. Wojciecha Strzyżewskiego, za otrzymanie tytułu profesora i znaczące osiągnięcia artystyczne. Wyróżnienia te stanowią wyraz uznania dla jej wieloletniej działalności twórczej, naukowej i dydaktycznej.

Migotanie myśli

Wystawa *Migotanie myśli* jest próbą uchwycenia tego, co wymyka się jednoznacznym definicjom, migotanie obrazów pojawiających się na granicy świadomości i pamięci. Prezentowane prace pochodzą z różnych okresów mojej twórczości i reprezentują odmienne cykle malarskie, które powstały na przestrzeni lat. Choć różnią się formalnie, wszystkie wyrastają z podobnej potrzeby, obserwacji, relacji pomiędzy tym co widzialne i niewidzialne, pomiędzy doświadczeniem cielesnym a przestrzenią wewnętrzną. Tytułowe *migotanie* odnosi się do procesu myślenia i odczuwania. Myśli nie są przecież strukturami trwałymi, pojawiają się i znikają, nakładają na siebie, powracają po latach w zmienionej postaci. Podobnie dzieje się z obrazami. Każdy z nich jest śladem emocjonalnych poruszeń, chwilowych impulsów, próbą zatrzymania ulotnego doświadczenia, które nigdy nie pozostaje takie samo. Na wystawie znajdują się między innymi prace z cyklu *Obrazy mesmeryczne* z 20217 roku, dotychczas nieprezentowane w Zielonej Górze. Obrazy, powstały z fascynacji zjawiskami percepcji i subtelnyymi

mechanizmami koncentracji uwagi. Obok nich prezentowane są prace, w których powracają charakterystyczne dla jej twórczości motywy; *dom* jako przestrzeń schronienia i pamięci, *rzeka* porządkująca wzloty i upadki, symbolizująca miejsce odnowy, nabierania sił, kontaktu z samym sobą. Obrazy *Cisza i spokój* pozwalają zrozumieć, jak artystyczny proces twórczy staje się formą kontemplacji, sprzyjający transformacji wewnętrznej oraz refleksji nad duchowym wymiarem życia. Każdy z tych tematów jest osobnym wątkiem, jednak tworzą wspólną opowieść o człowieku, jego kruchości, sile, wrażliwości i nieustannej przemianie.

Szczególne miejsce na wystawie zajmują najnowsze realizacje malarskie, które powstały jako rodzaj wyobrażeniowej rozmowy z Janem Berdyszakiem. Nie są one próbą interpretacji jego dzieła ani formalnym nawiązaniem do wypracowanego przez niego języka artystycznego. Jest to raczej pogawędki toczącej się w przestrzeni sztuki, wokół pytań o granice obrazu, o napięcie pomiędzy obecnością a brakiem, o status pustki, o relacje między tym co widzialne i niewidzialne, co jest odpadem, odrzuceniem a co akceptacją niedoskonałości.

Migotanie myśli to otwarta mapa powracających pytań, które towarzyszą mojej praktyce malarskiej, są w nich autonomiczne wypowiedzi, doświadczenia, wspomnienia, emocje które układają się wielowarstwową tkankę znaczeń.

Magdalena Gryśka